

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.

Wielopolski marquis az orosz udvarnál részesült. Habár pedig tanácsai azonnal nem követettek is, de hiszem, hogy azok termékeny földre találtak. Ha maguk az oroszok egy korszerűbb kormányrendszert kapnak, úgy ez nem fog nagy befolyás nélkül maradni Lengyelország állapotára. 1831-ben az oroszok közt még egy neme a nemzeti irigységnek uralkodott azon előjogok iránt, melyek a lengyeleknek 1815-ben engedményeztetek, vagy ígértettek; az ellenségeskedés ezen érzülete, az orosz szabadság fejlődésével tűnni fog. Azaz kell bezárom beszédemet, hogy sem a közvetlen beavatkozás, sem az örökös demonstrálás — az utóbbi még legkevesebb — nem fogna kiváltó célra vezetni.

Erdővidék, ápril 2-án 1862.

Az erdővidéki evang. reform. egyházvidék részletes zsinatja márt. 27-én tartott meg a magyar-hermáni egyházban.

Az istenitisztetlet zsufolóság tömött templomban — mi ezen egyház vallásos buzgóságáról tanuskodik — e sorok írója végezte Máthé 8 r. 23—26 v. szerint fejtegetvén „a keresztyén hit hatályos erejét.”

Ohajtandó volna, ha e vallásos buzgalmáról ismeretes m.-hermáni nép, avult és szűk szentegyházait tágasabbal cserélné ki, midőn a jelenlegi azonkívül, hogy régi és sőt, a hívők egy tizedét se képes befogadni. Ez ohajtás áll a különben alkalmas, de takarítást váró orgonára nézve is.

A r. zsinatot megnyitotta a t. papi háznál a szép számmal egybegyűlt gondnokok, lelkészek, esk. tanítók, megyebírák jelenlétében, a fáradhatatlan buzgalmu, a köz méltánylatot és szeretetet bíró egyházköri esperes nt. Benedek József ur. Rövid, keblet rázó, szívhez szóló szavakban adta elő: hogy „erkölcs és vallásos élet”, „iskola és növelés”, végre „gazdaság” léven emeltyűi protestans egyházak, iskoláink beáradatát fejlesztésének, azok jólétük- és virágzásuknak, e három főtenyezőre alapítá az egyházvizsgáló biztosság a közlebbi canonicus visitation is egész működését s örömet nyújtja az első t. i. az erkölcs és vallásos életre nézve, melynek élő, meggyőző elevevényei nyilvánulnak minden egyházban, s ezt látszik bizonyítani még az is: hogy mindazon egyházakban, hol csak meglehető tartaniok az istenitisztetletet, — szép számmal összegyűlt buzgókodók seregén akadtak meg szemei.

Az iskolák körül, egy a növelésnél, már sok az ohajtani való; mert bár vannak is egyházak, melyek felfogva e haladó kor intő szövegét, újra és észszerűen állíták fel iskoláikat; s vannak tanítók, kik az újabb növelési rendszert behozva, bámulandó eredményt tüntettek fel; de fájdalom! vannak olyan egyházak is, hol az iskola minden egyéb mint iskola; hol a testet és lelket egyaránt megülő légkörben sinlődnék és mecsesvéznek el a növendékek, a haza és vallás jövő reményvirágai. Vannak tanítók, kik

még most is nem akarják levétközni az ó kor rájuk tapadt balvéleményeit. Mi azért orvoslást igényel, még pedig a haladó kor szellemében. Végre a gazdaságban, egy-két egyház kivételével — a régi tespedés — haladás pedig nem mutatkozik, pedig a helytállás e téren: igazán balál. Ohajtandó azért a vizsgáló biztosság, ha minden egyházban magtárak állíttatnának fel. Előbb is azért kitűzi az iskolák és növelés körül mutatkozó hiányok orvoslása körüli tanácskozást.

A r. zsinat rövid de érett megfontolás után megállítá, hogy minden egyház a jövő őszi tanidőre korszerűen alakítsa át iskoláit; a tanítók kötelesek az újabb hangoztatott s titényírás rendszerét bevenni, és végre az egyházak köteleztetnek, a szükséges tankönyveket előre beszerezve, a szegényebb sorsu gyermekeknek kiosztani és az egyformaságot ebben is eszközölni.

A gazdaságra vonatkozólag megállítattott: hogy minden lelkész, gondnok és megyebíró teljes buzgalommal azon igyekezzenek, hogy a magtárak minden egyházban megalapíttassanak.

Még az 1861-ik évi őszi Bardócson tartott r. zsinaton, elfogadtatván a köz zsinatnak azon indítványa: hogy a püspöki fizetés pótlására és az anyaszentegyház sokrendbeli szükségéi fedezésére, minden lélektől egy osztrák krt. fizessen, ennek keresztlit vitelére, ajánlja ezen r. zsinat minden egyháznak, hogy kepezéskor adjon minden befizető e célra, külön bár egy-egy kéve gabonát. Ez által nem csak a célzt véli legkönnyebben elérhetőnek, de segítve lesznek azon szegény napszámosokon, kik a mostani nyomasztó helyzetben, még csak egy krt is közézelokra nem tudnak, nem akarnak adni.

Olvasatik a baróthi leányegyháznak, a fő t. püspöki székhöz küldött, és onnan a r. zsinathoz át tett azon kérelme, melyben kéri több alapos és helyes okokból, hogy a bodosi anyaegyházról szakíttassék el, annyival is inkább, hogy soha törvényesen oda csatolva nem volt, csak uszató kötötté eddig is Bodoshoz, és adassék az oloszteleki egyházhoz. A nt. esperes ur mint az oloszteleki egyház papja e tárgyban érdekelve lévén, elnöki székét elhagyta, a r. zsinat pedig körönlök t. B. A. urat tisztelte meg E tárgy élénk vitára adott alkalmat. A quindenalis szék 1861 dec. 30-án a baróthi l. egyház kérelmét felvén, felelete megadására utasította a bodosi egyházat, ez azonban nem felelt, illetéktelennek nevezvén e tárgyban a quind. székét. A r. zsinat is, hét pap kivételével, a quind. szék illetéktelenségét kimondotta, és nevezett l. egyház kérelmét kiadta az illető bodosi egyháznak, felelete megadása végett. Mellözve itt azon szorongató helyzetet, melyben van a baróthi l. egyház a bodosi lelkészszel szemközt; mellözve azt, hogy az anyaegyház csak huzni halasztani kívánja e fontos és égető kérdést: nem kell vala felednie a r. zsinatnak, hogy csak három évi r. zsinatja van; s ha az egyház hajójának biz-

tos baladását óhajtja — mit kétleni sem lehet — a quind. szék gyakorlott jogát, ha bár nem hatáskörébe tartozott „valamely kérvényre feleletet igényelni” nem lehetett volna nullificálni; hisz a kérdés érdemteljes tárgyalása ugy is a r. zsinatra utasíttatk vala; de azt sem szabad feledni, hogy a quind. szék ennél fontosabb jogát is gyakorolta a r. zsinatnak, midőn papokat, mestereket kebelezett be stb. és senkinek eddig észbe nem jutott, azokat törvényteleneknek tekinteni. Egy székre elég egy helység sirját megásni, és ha a quind. szék, — mely mint neve is mutatja, minden 15 nap székeztést tart, ha csak tárgy van: ezen szikrát elfojtja, a lázongó kedélyeket lecsillapítja, vajjon bünt követ-e el, bevágván a r. zsinat jogkörébe? A feleletet elvárva bizom.

Olvasatik a f. t. püspöki székhöz, bodosi lelkész J. Gy. egyházköriünk esperesre ellen emelt panaszára lektüldött azon határozata, hogy az esperesi jegyzőkönyvi másolatokból beküldött feleletéből világosságra jöven esperest ur ártatlansága, — huzza vissza J. Gy. a i alaptalan vádjait, és kövesse meg esperesitjét a r. zsinaton. Panaszló lelkész késséggel engedelmeskedett s megkövetve esperest urat, az, feledés fátyolát borítja a multra. Ne nehezítsük t. lelkészársak, az egyház külföldben is terhes kormányzatát; ne keserítsük egy oly egyházi törhetlen buzgalmu esperes öreg napjait alaptalan vádakkal, ki egyházköriünk rendbe fogott m.-hermáni egyházat, annak derék fiatal lelkészét t. Gedő Mózes urat — ki gazdag terítéssel látott el, melyet közügyigazgató t. Szász József ur elmés s virágokkal ékített pohárköszöntéséi élénkítettek — az ég áldja meg!

Még csak a nagy-ajtai esk. tanító nyugalomba kérését és annak megadását említem meg, hogy tudhassák, kik ne tán e pályára készülnek. Az egyház kicsi nygan, de egy ifju, családtalan egyén élhet.

A délután 4 óráig nyult tanácskozásnak még több fontos tárgyai is voltak, azonban mint nem közérdekelteket, mellözöm s bezárom, ugy is hosszúra nyult értekezésemet azon őszinte kívánnal, hogy az oly barátsággal fogadt m.-hermáni egyházat, annak derék fiatal lelkészét t. Gedő Mózes urat — ki gazdag terítéssel látott el, melyet közügyigazgató t. Szász József ur elmés s virágokkal ékített pohárköszöntéséi élénkítettek — az ég áldja meg!

Eppen most értesülök egy borzasztó gyilkosságról, mely a Felső-Féjvármegyében fekvő Alsó-Rákos helységében, a napokban történt. Bizonyos Sz. M. nevezett jó módú felszabadult polgár ez év elején elégvén, s még marhái is a lángok martaléká léven, gyanuskodott egy 1861-ben Füléből oda költözött molnárra, ki a napokban ürőért a faluba menvén, irt Sz. Miklós baltával őt megtámadta és föbe is ütötte; azonban sikerült a molárnak megszabadni és véres fövel Barotha az orvoshoz menni visum repertumért. Midőn így magát megvizsgáltatva haza ment, a gyilkossá-

TÁRCZA. A DÁKOK VÉGŐRÁJA.

(Történeti beszély.)

(Folytatása és vége.)

Kadiva szép szemei a hűség őszitőnek örömeivel estingűttek asszonya arcain, melyeknek lázokozta halványasága a felzaklatott szenvedély lángjai alatt végkép eloszlott.

— Szólj, szólj, folytatd a jóból Affrodísia, biztos lehetsz arról, hogy nem értelek.

— Királyi hölgy! — szólt Traján, — megrendültem arezod fénye előtt, s igen fájna, ha ajánlatomat merésznék találnád; de egy kegyeletes érzésnek minden áldozattal tartozom.

— Szólj, szólj, hűs, bármint kívánatod, teljesítve lesz, ezt szavamra mondom.

— A dákok szava szent. Egyenesen szólok, téged egy férfi tulvilági ábránddal szeret, egyike ő az Imperatori családokból a legnagyobb hőseknek, ki nekem is jobb kezem s legkedvesb rokonom, Cajus Longinus Maximus fővezér, aszonyom! kezéért eseng.

E szavakra Affrodísia ájultan rogyott le.

Traján élénk megütközéssel ragadta keblére a leányt, mi alatt Kadiva földületesen foglalkozott.

— Hölgy! — szólt e közben Traján, magyarázd meg nekem urnód szívhelyzetét?

— Imperator! — válaszolt Kadiva, — azt arczáról olvasnád.

Affrodísia felüldült.

— Bocsánatot, — szólt Traján, — szép herceghölgy, igen fájna, ha ajánlatom kedvetlenséget okozott. Határozottan kinyilatkoztatom, hogy ambar a testvéreddei békét ezen ajánlott viszony létesíthetőséghez kötöttém, de e célomról lemondok, ha az szívfejdalmaidba kerülne, és a béke végre-hajtna lesz, mert nem akarom, hogy államérdekem a szív szabadságán zsarnokoskodjék.

— Római hős! — szólt Affrodísia, — te mondd, hogy a dákok szava szent; én dák vagyok, tudom mit ígértem, s hogy ígéretem mennyire kötelek. Elgyengülésem oka nem ajánlatod, annak oka körállapotom s azon megerőtetés, minnek magamat ezen napon kitettem. Menj, mondd Longinnak: ő az, kit Rómában legübbre becsülsz, s ha van római, ki nekem kezemet nyújthatom, az is csak ő.

— Királyi hölgy! — te egy legnemesb férfi életét öntöd el minden boldogsággal.

Igy szólván Traján, gyorsan eltávozott, hogy magas szellemű fővezérét szírienszerűl értesítse.

Affrodísia kétségbeesett fájdalommal borult ágyára, s fojtó zokogás közt kezdé kisíni családosa kinaikt; de gyorsan erőt vett magán, fölkel, letérítte könyeit.

— Kadiva! — szólt, — te tudod csak, hogy Trajánt szerettem, ne tudja soha senki más azt kivül. E bülszke római sejté érzésimet, s gúnyt akart üzni velem, de e gúny lesz élesztő tüze a boszuállás lángjainak. Ah, szerettem őt, most csak az adna örömet, ha egy gyilkot szívébe márt-

hatnék, ha vele egy máglyán égetnének meg, ha egy vadállat őt szagatná előbb szét, aztán engemet. Vajha élte vértengerre válnék s éltém csatáit, hogy gondolatim minden virágait feketére fesse ő, ha örült lennék, s ő a rögeszme, melyet éjjel nappal kergethessek! De ah, hisz én örült is lehetek, gondolatim oly szétzilálta, szívem ki akar szakadni a boszútól. Megfogott engem Charmis átka, megvert, meggyalázott a nemzet istene. De nem fog ő tomolni megálázatásomon... igen, igen! készítsétek Kadiva a menyasszonyi öltözetet, én szavamot adtam, s a dákok szava szent.

IX.

Sarmisgeghusa örömmünepet ült, a két ellenséges hatalmasság kibékülve, baráti kezét nyújtva egymással, összekertült a királyi csarnokokban.

A város utcáin egymást válták a vidám zenék, a rómaiak a dákokkal együtt vidám újongatások közt jártak alá s fel az utcákon.

Maga Dekebál szíves vonzalommal kezdett Traján iránt viseltetni, az Imperator legkevesébb sem érezette a királyi, mennyire volt hős a csatán, mennyire képes volt kifejteti vezéri talentumát.

Csak Affrodísia lelke volt a legbensőbbben összedülve. Roszn lett, senkit, még testvérét sem bocsátatá néhány napot át körágyához, annyival kevésbé Longint, jegyesét.

Senki sem tudta őt vigasztalni, a hű Kadiva is csak könyes részvétellel enyhítette a szenvedő hölgy bánatát.

Hosszu éjen át tépeltődött sorsával Affrodísia, végig ment a kétségbeesés, végig a boszu tervein, egy eszmén sem tudott megállapodni.

Föltette magában, hűséget színlenni Longin iránt, s szerelme vagy megtagadása által arra kényszeríteni, hogy Trajant királyi trónjából kivette, ő vegye át a hatalompálcát, majd másnemű terveket szőtt egész az orgyilkoltatásig. Minden gondolatján kiált lelkeinek olthatlan boszuszonja, ki a meggyalázatás érzete.

S míg így fűzte tovább tovább terveit, teste a lélek-viharok alatt kimerült.

Aláltan hult ágyára, és álmodott vázálaku rémekről, boszuló démonok... rémes kísértetekről.

Majd szelidebb alakok kezének feltűnése, s utánuk jött Traján istenült arccal, kibékítő tekintettel.

Arcának minden sugára forró sejtelmeket keltett föl a lány szívében, csak kísértet, csak kísértet volt minden.

Longin agg már szeretni, de Traján hűs szerelme olthatlan. És ime, eltűnt az álom édeje, felriadott szenderéből a lány.

És Trajánt látta ágya előtt szintoly átszellemült arccal, szintoly esdő szelid tekintettel.

Az imperator mellett állt Dekebál; körülben Longin, Flavius Octavius s több római nagyok.

— Varázskellemű Affrodísia! — szólt a hős, — Longin vezérem méltányolva kölesönös szerelmünket, szavát viszaadja. Oh én érzelmemet hazámért feláldozám, gondolván, hogy Longin szerelme olthatatlan, de ő képes volt a lemondásra. És im vedd e fizért, hogy éveken át gondolkoztam dásra. És im vedd e fizért, hogy levelek, melyek mindeniról, meggyőznek arról a fizér levelek, melyek mindeniről, kére kedves nevedet öránként magam metszettem fel. Légy

nőm Affrodísia, add megegyezéseted királyi testvéred jóvá-hagyására.

— Traján, e boldogságot nem birom meg — szólt Affrodísia, s kedvese kebelére ájult. Feleszmélt, de keserű valóra. — Tapasztalá, hogy boldog ébrülése csak álom volt, s Traján puha kebele nem egyéb volt, mint verítékétől ázott vánkosa.

Most érzé hogy sem a boszu, sem a feledés nem nyújthat szívének vigaszt, hogy egyetlen menedéke csak a halál. De meghalnia sem volt szabad. Ő szavát adta, hogy Longin neje lesz, s a dák szava szent.

X.

A római s dák szokások vegyes pompájával nagyszerűen tartották a hatalmas pár násza.

A város minden utcáin, szügetében, zugában nagyszerű áldomások s tömött népség újongással tölték be a léget.

A csarnok ragyogó mécsstengerben uszott, de mig Longin a kéj és boldogság előérzetében sugárzó arccal időzött vendégei közt, Affrodísia erőtelt jöködvét arcának szokatlanabb halványasága hazudtolta meg.

Gyakran nehez aggalmakkal nézte nővérét a dák király, s néhányszor ajánlta is, hogy a vigalom színteréről vonuljon alvó-termeibe.

Affrodísia látni akarta a vigadó ifjuságot. A társalgási teremben egy biborszékből foglalt helyt, s fejét karjaira lankasztva, busan, szótlanul ült ott.

Végre palástja alatt kezével kezdett keresgélni. Csak Charmis vette észre, valamit sejtett, vagy gúnyt akart üzni.

— Szívedet keresed Affrodísia?

— Megtaláltam! — szólt a hölgy; — Charmis, egyre kérlek: ne szűnjék meg addig a harcz Róma s Dacia közt, mig valamelyik birodalom el nem lesz örökre temetve... ez kéresem hozzád Charmis, ha szerettél.

E szavai közt a szép hölgy arca észrevehetőleg kezdett halványulni.

— Asszonyom! — szólt Charmis, — hangod ugy reszket, az istenekért, mi lett?

— Semmi, semmi! Charmis, ha szerettél, menj, tartsd szóval Flavius Apennét, ő igen szeret engem, igen figyel rám, de még egyszer kérlek, folyjék a vér s égen a harcz tüze Dacia s Róma közt örökre, haláláig. Jól mondd te: el a nemzet istene; megboszultatok vétkemért; menj Charmis, nekem legjobb meghalnom.

— Nagy isten! — sikolta Valeria. — Im a padlaton patakkal folyik a vér!

E szavakra a kedves nő Affrodísiához szaladott, kit csakhamar számtalan nők s férfiak vettek körül.

Késő volt már, — Affrodísia harszi sebeit felszaggatva, vérét elbocsátá.

— Béke rajtatok, — szólt haldokló hangon, — én Longin neje lettem, szavam adtam, s a dák szava szent.

— Ő meghalt, — monddá tompán a körülállók.

Róma s Dacia közt újra kiütközött a harcz, s végeredménye lón Dacia és a dák nemzet halála.

got ez alatt kiforralt gondolatlan Sz. M. már készen várta felnőtt fiával, mikor is az apa egyfelől, fia más oldalról kiestek vertek mellébe, de még volt annyi ereje a szerencsétlennek, hogy a szomszéd kovács műhelybe meneküljön, hanem a gyilkosságot éhez ide is követte, s a haldoklót kihúzván az ágy alól, a kovács nagy vasat verő ugynevezett pöröllyel úgy ütötte febe: hogy agya is szét fecesedett. — A gyilkos fiával együtt be van fogva. A molnár pedig egy terhes nőt és két neveletlen gyermeket hagyott hátra.

Sebestyén Károly.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Kolozsvár, a magyar szépirodalom bölcsője, ma is hagyományos melegséggel ápolja a szép művészet ezen ágát. Alig van város, mely a magyar cultura fejlődése iránt hazafias és melegebb érdekekkel viseltetnék. Itt a kifejtett és a kezdő művész egyaránt hő pártolásra talál, s méltánylatát a nemes törekvés iránt a lelkes közönség tapsokon kívül rendszeren becses emlékekkel is szokta kifejezni. A szép tehetségtű Szigligeti-nővérek szintén azon kitüntetésben részesültek, hogy jutalomjátékaik alkalmával értékes karpereget és antik mellesattot, búcsúelőadásukkor pedig érdekes tartalom albumot kaptak emléklül.

— Tordáról írják nekünk, hogy ott egy fiatal hölgy közelebből szerelmi csalódás miatt megőrült, s ugyancsak a mult hó végén egy román nő férje iránti feltékonyságban esztét vesztette. Egy mostoha fiu anyját fejszével úgy vágta febe, hogy a nő szörnyet halt. Levelezőnk írja, hogy az egész télen át a juhokart pusztított himlő megszűnt, miután a juhok a zöld fűre kimentek.

— Scitovszky hercegprímás ő eminentiája a pápa fölségére 15,000 frankot adományozott.

— Kaposváron Zaborszky Alajos, az 1848-ki országgyűlés jegyzője, később országos tanácsos s a magyar felelős miniszteriumnál titkár f. hó 5-én meghalt.

— Keresztvári és adorjani gróf Csáky Gábor, Szepes megye örökös főispánja, Nizzában élete 37-dik évében meghalt. Tetemei Budára szállították. Az elhunyt 48 előtt mindig a szabadlevéltek sorában, 48-ban pedig a csatatéren harcolt. Béke hamvaira!

— A „M. O.” somogyi levelezője írja: A rablók Vityán ismét agyonlőtték egy pandurt Jankovich L. volt főispán birtokán. A rablás, gyilkolás egyre foly; megérjük, hogy a puszták s utak elhagyottak lesznek, mert már is senki sem mer utra keln.

— Nagy Károly hazánkfia Bicskén, Battyányi Kázmér volt uradalmi igazgatója, mint szenvedélyes csilagsász, roppant áldozattal nagyszerű csillagászati gyűjteményt hordott össze, melyet néhány évvel ezelőtt ő Felségének s ennek magas személyében szeretett magyar hazájának ajánlott fel. A nagybecsű gyűjtemény a „S.”-ny” szerint — az október előtti s utáni hatóságoknak vég nélküli tárgyalásokra adott okot, míg a magyar kancellária is ő Felsége elé terjeszté ellenkező nézetét s a napokban történt a legkegyelmesebb elhatározás, hogy Nagy Károly adományai kizárólag magyar intézetek javára fordíttassanak.

— A Schlicke Magyarországon. Midőn a „Militár Ztg.” szerkesztője a Mária-Teréziarend történetének megírásával volt megbízva, és gróf Schlickeknak megküldé életirátát, ettől levelet kapott, melyben a gróf megköszöni életadatát hű gyűjtését s néhányat maga is elősorol. A levélnek e része így hangzik: „Arad elé nyomulva, fel-szólítam Damjanicsot, a vár parancsnokát, de nem akarta magát megadni. A vár erre körülvetetett. Butturlin orosz tábornok megérkezék, Damjanicsot a vár átadásáról alkudozik, s mintán Haynau személyes megegyezését bírta, másnapra délután 3 órakor a vár átadott. Négy óra-kor Haynautól két levelet kaptam (egyiket most is bi-rom), melyekben legszigorubbán meghagyja, hogy fegyveres kézzel is álljak ellent a vár átadásának. Orszor-szággal akkori viszonyainkat tekintve, gondolhatja ön bámulásomat. Fedezve voltam, a parancsolatok kezeim között — de ha engedelmeskedem, kitör az új harc, a szövet-ség megszakad stb. beláthatlan következmények. Haynau jellemét ismerve, a levelet asztalom alá dobtam és semmit sem teték; és így jó volt, mert Haynau soha sem szolt ró-luk. Valószínűleg szégyenlette hitetlenkedését. — Ugy lát-szik, hogy Magyarországon van kijelölve, családomb harcz-reütt. Lipót, híres ősapámon kívül, én vagyok a 23-dik Schlick, ki magyarországi harczokban magát kitüntette, s ezenkívül 4 Schlick itt hult el.” Fogadják stb.

— A „Hölgyfutár” ápril 8-diki száma lefoglaltatott. A „Stürgöy” pedig jelenti, hogy f. hó 9-diki száma „elhará-tatlan akadályok” miatt csak változott tartalommal jelenhe-tett meg. A „Neuste Nachr.” „Ost und West” és a „Vater-land” perbe fogottak. Utóbbi plane felségérsétségi vád alatt áll. A „Kolozsvári Közlöny” mártius 15-diki száma szintén le van foglaltva. Oly adatok, melyeket egyszerűen, minden további reflexio nélkül hozunk fel, azon reményben, hogy olvasóink átlátva: mily nehézségekkel kell küzdenünk, an-nál inkább elnéző lesz.

— A „P.N.” f. hó 7-ről Bécsből a következő tudósítást vette: Ma fogadta ő Felsége a magyar gazdasági egyetnek gr. Barkóczy János, gr. Desseffy Emil és Lónyay Menyhért urakból álló küldöttséget, mely a nevezett egyet-nek a magyar földhitelintézet ügyében folyamodványát nyújtá át az uralkodónak. ő Felsége kegyelmesen válaszolá, hogy szintén óhajta ezen régóta kívánt inté-zet mielebbi létesülését, és elrendelé, hogy a még függő-ben levő pontok kiegyenlítése végett a fentnevezett urakból álló három tagu küldöttség a pénzügyminiszterrel, a magyar kir. főkezelőjével jelenléteben még a hét végével érkezzék.

— A nevezett uraknak alapos reményeik vannak, hogy a még fűnnforgó nehézségek ezen értekezlet alkalmával elosz-lattatván, az oly annyira óhajtott földhitelbank nem sokára létesülni fog.

— A „S.” bécsi levelezője írja, hogy a reichsráthban ülő ruthén pörökön már a legszebb szó sem fog; ők azt mondják: „nem azért küldötték földieink ide, hogy az adó fölemelését eszközöljék ki; inkább lemondunk a birodalmi

tanácsosságról; nem tehetjük ki magunkat azon szemrehá-nyásnak, hogy mi itt kelletnél tovább időztünk, mivel még több 10 frtos napidíjat akartunk buzni.” Hírlik, hogy a rut-hének a busvétai szünnapokban haza fognak menni, s nincs szándékukban ismét visszatérni. — Ljubissa, dalmáthoni bi-rod. tanácsos is hazamegy, otthon mandátumáról lemondan-dó. — Eszerént, ha a ruthének csakugyan elválnak, a reichs-ráthot veszély fenyegetné, mert a végzésképességre szüksé-ges 100 tag száma száznál kevesebbre fogna csökkenni. Mások ellenben szilárdul meg vannak győződve, hogy dr. Heinnek sikerülend módot találni, hogy a házat megment-hesse.

— A márványtengeren történt nagy mérvű sze-rencsétlenségről a lapok a következő részleteket közlik: A „Colchide” orosz gőzös csak négy perczig tartható fenn magát a tengeren, mintán a Londonból jövő „Laconia” oly erővel ütdött belé, hogy szó szerinti értelemben két részre szakadt. A pört most tárgyalják; de a vád valószínűleg az orosz hajót illeti, melynek legénysége ittasan álomba me-rült. Az áldozatok száma ismeretlen, s alighanem az is ma-rad, de mintán azon ügynökség 100-ra teszi, nem nevez-hetni alaptalannak a másik tudósítást, mely 240 áldozatról szól. A catastrofa szívszaggató jelenet volt; a szerencsétlen haldoklók kiáltásait a csendes, holdvilágos éjen mértföldekre lehetett hallani. A nem kevésbé megsérült „Laconia” is, a zavar nem volt kevésbé jelentéktelen, s midőn a „Colchi-de” elmerülni látták, átalános volt a hit, hogy ők is e sor-sban részesülnek. Egy török kadi, ki családostól utazott a „Colchidén” Rumeliába, a végzetleges perczben maga köré gyűjté nejét, négy gyermekét s „Allah! Allah!” kiál-tásokkal ugrottak a tengerbe; a hajó más oldalán egy görög lelkész „Christos! Christos!” szóval hasonlót tett. A meg-menekültek között egy tbnok van két segédjével, ki a czar ajándékát vitte az atheni klastrom számára. Az ékszer-ek mind elveszték, csak 2000 aranyot lehetett megmenteni.

— Széchenyi Béla gr. megígérte volt választóinak, hogy országgyűlési követi díját jótékony célokra fogja föl-ajánlani. A nemes hazafi béváltotta ígértét. A díjak ösz-szege 922 frtot tevé, azt 78 frttal ezer-re egészítette ki s a sopronyi takaréki pénztárban azon célból van elhelye-zve, hogy kamataiból egy az illető választó kerületben élő szegény szülőkől származó szorgalmas tanuló jutalmaztassék.

— A „Hölgyfutár” írja: Egy pesti kereskedő m. hó 27-én délután pénzes levelet akart a postára feladni, s ut-közben a benne levő 2500 frttal együtt elvesztette. Egy fia-tal ember a szerviták teréről utána jött, s átadta neki a tár-csát tartalmával együtt, s köszönetet sem várva, éppen si-celve távozni akart, midőn a megvigasztalt kereskedő meg-hívja magához ebédre. Az ebéd a család körében kedélye-sen folyt, s egyszer a bázir poharat emel és a fiatal em-berre, mint új illetésére köszönti. „De nekem tőkéim sincs” — szabadkozik ez. „Vagy igen, — felel a kereskedő, — önnek éppen az a tőkéje van, a mit én keresek, a — be-csületes!” S ime azt a derék kereskedőt még mindjárt azon ebéd alatt új veszteség érte. A kedves házi kisasszony elvesztette — szívét, és ezt is a fiatal ember találta meg.

— Berlinben jelenleg a nap hőse Reményi. Mióta a Gusztáv-Adolf egyetel által rendezett hangversenyben föl-lepott, azóta a lapok telvék róla dicsérettel; s egymást érik a kitüntetések, melyekben hazánkfia részesül. A király udvari kocsiját küldte érte, midőn udvari vacsorára meghi-vá. Folyó hó 2-dikán gróf Károlyi osztrák nagykövet adott kedvéért tünnepi estélyt, melyen midőn játszott, begedítjé a zongorán gróf Seidewitzné kísérté. Mart. 30-kán Bilow gyűjté egybe magánál Reményi végett Berlin tudósait és művészeit, s ezen kívül Madame Birch-Pfeiffer is meghívá őt.

— A francia senatusban Tabrinevel Lamartine helyzetére fordítá a senatus figyelmét. A senatus még vitába sem bocsátkozott e felett, mintán Larochejaquelein Lamar-tinenek egy levelét felolvasta. E levélből kitűnik, hogy La-martinenek még mintegy 600,000 frankra van szüksége, adósságainak kifizetésére. Lamartine nem tartja illőnek a törvény nevében fogadni olyasmit el, mit magán egyének szabad és barátságos indulatától elfogad. „En — írja leve-lében a költő — semmi kormányom nem vagyok ellene, melyet hazám elismer; és soha sem igyekeztem szorult álla-potomból politikai zászlót csinálni, de én oly kormánynak, melynek nem szolgolok, lekötöleztetnem nem lehetek, a nélkül, hogy ne vétenék multam ellen, bármint is ez. Nem a császár-ságnak kell a multat megjutalmazni és oly embernek, ki a köztársaságot kikialtotta, személyében nem szabad el-ferdíteni a helyzetet.

Nemzeti színház.

(r.) Ápril 7-dikén a főrangnak műkedvelől társulatá-nak második előadása — melyről már mult számunkban em-lítünk — nyújtott rendkívüli színjázi élvezetet. Fájdalom, ez alkalommal a jegyek nem valának oly kapósak, mint első előadásakor; minek oka ugylátszik az, hogy ugyanazon darabok, az „Angolosan” és „Három egyszerre” vigjátékok, s az angol kivételével, ugyanazon szereposztás-sal adtak. Mindamellett szép számú közönség volt jelen, s az irói segélyegylet alaptőkéje egy pár száz forinttal fog gyarapodni; oly összeg, mely a nemzeti műveltség szívén hordó, sőt azt saját nemes törekvéseivel tettelesen gyara-pító, s tovább terjesztő aristocratiának részéről teljes haza-fiai méltánlattal csatolhatók az alaptőkéhez. Sikertőlbebb volt-e a második előadás az elsőnél? Jobban személyesíté-e Mikes Miklós az angolt, mint Bánffy Dező? stb. Oly kér-desek, melyek nézetünk szerint nem lehetnek a nyilvános bírálat vitatásának tárgyai.

Ápril 8-án: „Szerelm és örökség”, eredeti vig-játék 2. felv. írta Szigeti József. Ezt követte „Férj az ajtó előtt”, operette.

Ápril 9-én: „A tündérújjak”, vigjáték 5 felvonás-ban, írta Scribe.

Ápril 10-én Marcell Géza, Marcellné (Egedi Mari) és Melesz Liszka utolsó fölléptét „A zsidóhölgy” Ha-levi jeles operája adatott nem nagy számú, de válogatott közönség előtt, mely a sikerült előadás folytán zajos tapo-kkal üdvözlé operánk elbucuzó tagjait. Az előadás igen si-

került vala sok tekintetben; kivált Marcell kiténő szépe-n énekelt; ő, tekintve fiatal korát, egyike legszebb reményekre jogosító bass-énekeseinknek.

Ápril 11-én a Szigligeti nővérek, Anna és Jolán bu-csuztak el „A tiszaháti libácska” című vigjáték és „A felolvasónő” című drámában. A középszámu közön-ség a fiatal színésznőknk iránti méltánylatának jeleit ez al-kalommal is élénken nyilvánítá; részünkről a legőszintébben szerencsét kívánunk mindkettőjüknek azon nehéz pályához, melyet műveltségük és honleányi buzgalmuk hasznosításának terétül választottak.

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, apr. 5. A „Times” na-gyon fitmálólóg nyilatkozik a lengyelügyben folyt legújabb alsóházi vitáról. Ha, ugymond a citylap, Denman urnak a volt a szádeká, hogy az orosz császárra befolyást gyako-roljon azáltal, hogy megmutatta, minő visszataszással fo-gadta tetteit a britt törvényhozó test leghatalmasabb párta, ez sikerülhetett neki. Sándor császár most meg van győző-dve, hogy azon ország, mely nagybátyja és atya korában, a lengyel szabadság érdekében ellentállást fejtett ki, az ő saját tetteit is ugyanazon szigorral bírálja meg. Ha több ezer angol véleménye egyesül, s a westministeri vitaköz-sök által gyűpontjára érven képes egy önkényi uralkodó szilárdságát megrendíteni, akkor reménység lehet a lengyel-or-szági állapotok javulására a mult éjjel tartott beszédek követ-keztében. De mi nem tudunk megvárni azon nézettől, hogy a közvélemény ezen formászerű nyilvánulatai sokkal kisebb hatásnak, mint a törvényhozók képzelné szeretik. A sajtó feladata, minden tárgyat megvitatni. Orosz- vagy Francia-or-szág ügyei, ha az angolok azok irányában semmi tekin-télyt ki nem fejtenek vagy kifejtésük nem kell, éppen úgy a hírlapi megvitás körébe esnek, mint egy bármelyik vá-rosnegyed ügyei. De ha a követek háza egy ily vitafásba bocsátkozik, ez azon feltevés alapján történik, hogy a ház a maga parlamenti tekintélyének bizonyos mértékben érvényt is tud szerezni. Hogy azonban egy este azon rendszabályok megvitatására fordítottassék, melyek egy oly állam irányában lennének alkalmazandók, hol a követek háza még csak arra sem képes, hogy egyetlen egy cselekvényre hatást gyakorolhasson: ez, a mi nézetünk szerint, egyértelmű az alkotmányos kormányzat elveinek feladásával s a józanész-szel ellenkezik. Jogtalanságok elleni üres tiltakozásokat hozni napirendre, nem egy alkotmányos gyűlés feladata, mely azért ül össze, hogy gyakorlati dolgokat vigyen keresztül kormá-nyzati ügyekben. Ha III. Napoleon Európá alakját megváltoz-tatja s nem egy elnyomott tartomány által jövedébeli sza-badtóljával tekintetik, ezt ő nem azáltal érte el, hogy tör-vényhozó gyűlését oly határozatokra bátorította volna, me-lyek szomszédjai iránt méltósággal párosult rokonszenvet vagy idegenkedést tanúsítottak. Az ő trónralépése óta a francia törvényhozó testület mindig előrevigyzó volt s nem mondotta ki véleményét, ha kétség fogott fen az iránt, hogy a kérdés nem fog a cselekvés terére vitetni. Ők érzik, mily politikátlan dolog, valami iránti kíváncsat nyilvánítani a nél-kül, hogy azt kivihessék. Szavak tettek nélkül megjárna polgárok szájában; de egy nemzeti törvényhozáshoz roszul illenek. A bé nem avatkozás politikája eljárásunk legjobb vezéresillaga gyanánt volt felmutatva, s ha mi minden be-avatkozástól visszatarozkodunk Rómában és Velenczében, annyival inkább kötelezve vagyunk hagyni közép Európa népeit, hogy igazítsák ügyeiket saját kormányaikkal.

A „Globe” egészen másképp vélekedik. Egy francia publicista szavaira emlékeztet: „Mind addig, míg az angol parlament fen áll, van Európában egy bírói szék. Minden ügy és minden párt, a pápa és a bourbonok, az egyesületi és különszövetkezett, szöszlókra és védőkre talál az angol parlamentben. És, jegyzi meg a „Globe”, igen elsiottet fel-tevés, hogy ezen viták, mivel nem követheti közvetlenül cse-lekvés, haszontalanok, sőt károsok volnának. Azon érzékeny-ség, melyet a legkövetelőbb kormányok is tanúsítottak Anglia véleménye irányában, elég bizonyítéka annak, hogy az al-sóház nyugodt vitaközosa oly kérdések felett, melyek más nemzettek jóllétét érdeklik, gyakorolhat némi befolyást azok kormányára. A bé nem avatkozás tana nem alkalmazható a véleménynyilvánításra.”

Olaszország. Turin, apr. 8. Ricasoli, ki jelen-leg Florenzben van, teljesen vissza szándékszik vonulni Broglioba, mihelyt egyetlen leánya, a ki veszélyes beteg volt, felgyógyul. Peruzzi volt közmunkaminister külföldre uta-zik. Garibaldi helyett más tábornok fog Nápolyba men-ni, valószínűleg Bixio; míg Emiliában Medici és Carini szervezik a lövészegyleteket. Április 6-ig 300 lövészegylet alakult Olaszországban Garibaldi vezetésével. Garibaldi, mint mondják, nem fog többé Caprerába visszamenni, hanem Spinola várában Genua mellett veendi lakását.

Róma, mart. 27. Az „A. Allg. Ztg.”-nak írják: A pápa mart. 25-i beszédét következő szavakkal végzé, még pedig emeltebb hangon: „Görömba bünt követnék el saját lelkiismeretem szava ellen, ha valaha az egyház világi hatalmáról lemondanék. Darabokra szaggathatnak, megölhet-nek, de mi nem fogunk soha semmi tekintetben lemondani.” Azon hivatalos közlésben, melyet a „W. Ztg.” után mi is átvettünk, a fenebbi mondat nem volt meg. Lehet, hogy az augsburgi a pápánál is pápistább.

Törökország. Antivari, mart. 31. Az „O. D. P.”-nak írják: Az Omer basa parancsnoksága alatti török ha-jóraj visszatért kirándulásából az antivarii kikötőbe. Hogy a törököknek fontos okaiknak kell lenni idegen bettéstől tartani Albániába, abból is kitetszik, hogy mérnökari tá-bornok Mehemet basa vezetése alatt sánczerősítéseket készí-tenek az antivarii térségben, mely, a mint tudva van, egy óra távolságra fekszik a tengeről. Ezen földmunkálatokkal az a nyilvános cél, hogy a tenger felől a város vagy a tarto-mány belseje ellen intézendő bármint hadműveletnek ellen-szülhessenek. A munka azonban valódi török lomhasággal foly, s nagy hiány van főleg munkás kezekben. A vereség, melyet a montenegroiktól Cernizsénél szenvedtek a törö-

kök, borzasztó csapás volt rájuk nézve s a tartomány mohamedán lakói közt páni rettegést terjesztett el. Valamennyi basibosuk futásnak indult. Két zászlóalj gyalogság Skutariba küldetett, más kettő a környéki falvakra osztott szét. Ismail basa katonái parancsnok Antivariban marad s a lakosokat újabb csapaterősítések reményével biztatja, de a melyek mindezek nem érkeznek. A 700 fogoly, kiket a montenegróiak ejtettek, még mind ezek kezében vannak. A montenegróiak cernizzei győzelmi után, alsó Szesziban minden házat s Cernizzenek is nagy részét felégették; az előbb érintett városban még a kath. imolát s az apostoli hitterjesztő lakát sem kímélték.

Amerika. Uj-York, mart. 25. Winchesternél (Frederik virginiai grófságban) 23-án esata volt. A veszteség mindkét részlől jelentékeny; a különsvetkezettek általános hátrálásban kerestek menedéket. A Burside tábornok által vezérelt hadtest egy része, a különsvetkezettek által kitűrt Beaufort vár szerint egyhangulag meghatározta, hogy az tiltványeseket a gyapjú- és dohánytermelés felhagyására szólítja fel. Ez évben csak a gabonatermesztés- és baromtenyésztéssel foglalkozzanak. A gyapottermesztmény már a múlt évben is egy millió nyálábal kevesebb volt, mint az előtti években átlagosan, s ha az tiltványesek a congressus felhívását követik, ez évben éppen nem lesz gyapott. Massachusets törvényhozó gyűlése két pánczélfregatt építését határozta.

tározta. Maine, Pennsylvania és Uj-York államok követni fogják példáját. A „New-York Herald” reméli, hogy az egyesült államoknak egy év alatt 55 pánczélos hajója lesz, s köztük 22 fregat és 2 roppant ágentelep, egyikök 6000 tonna erejű.

Ujabbak. Bécs, apr. 10. A birodalmi tanács felsőházában a Plener pénzügyminiszter számadási jelentése feletti intézkedés a választmány javaslata szerint elfogadtatott.

— A „Neueste Nachrichten”, „Vaterland” és „Ost und West” elleni törvényszéki tárgyalás, a fővadtott Delpini betegsége miatt négy hétre elhalasztatott.

— Brüssel, apr. 9. Az „Independance” mai száma szerint Párisban tegnap minisztertanács tartatott, hogy a Goyon ügyében határozzanak. Spanyolország a soledadi egyezményre jóváhagyását adta, még pedig oly értelemben, mint Anglia.

Mostar, apr. 8. 300 felkelő az osztrák határszél közelében, török élelmi szerekkel terhelt 50 lovat elvett, melyek Poglizzo felé mentek fedezet nélkül.

— Koppenhága, apr. 9. Az államtanács a kormány azon javaslatát hogy pánczélos hajókra egymillió tallér szavazzassék meg, melyből 786,900 Dániára és Schleswigre esik, 46 szavazattal egy ellen elfogadta.

— Brüssel, apr. 10. Az „Independance” jelent: Napoleon császár fogadta Lavalettet, ki, mint általában hiszik, vonakodik Romába visszatérni, ha csak Goyon vissza nem hivatik.

— Trebigne, apr. 8. A sumai és popovoi felkelő rajákh közböcsánatot nyerve haza mentek. Krusevicze és Sutturina alá akarják vetni magukat a törököknek s Vukalovichot elűzni, a ki orozva megsebesítettén, osztrák területre menekült volna.

— Athene, apr. 5. Naupliába angol és francia hajók mentek, hogy menekülő családokat vegyenek fel. Syrában új nyugtalanságok törtek ki. Lamiánál egy albaniai török horda ütött be. A kormány csapatokat küldött ellene s egyszersmind jegyzéket intézett a portához s a védhatalmakhoz.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről

Április 12-kén: Nemzeti kölcsön 84.25. 5 % Metalliques 70.15. Bank-részvény 832.—. Hitel-részvény 204.80. Váltó Londonra 133.—. Ezüst 132.—. Arany 6.25.

Április 10-kén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyar országi 71.50. Erdélyi 68.—.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

HIVATALOS.

(569)

Hirdetmény.

Tordavárosa tanácsa, mint törvényszék részéről ezennel közhirrét tétetik, miszerint Kóródi Imre ur folyó év április 4-én 430 szám alattat. cz. Pápai Lajosné született Tarsoly Eszter urasszony ellen 453 váltóforint és 42 krért keresetét beadta, a melyre nézve tárgyalási határ napul folyó 1862-ik év május 15-én délelőtt 9 órája e törvényszéknél tüzetett ki. — Minekutánna panaszló azt nyilvánítá, hogy Pápai Lajosné született Tarsoly Eszter urasszony lakhelye előtte merőben ismeretlen és a törvényszék sem tudja a nevezett hollétét, annál fogva a nevezett asszonyság költségére és hátrányára ügyvéd Tóth Károly ur, mint curator ad actum kinevezetvén, a melyről hépanaszlott Pápai Lajosné született Tarsoly Eszter urasszony azon hozzáadással értesítettik, miszerint akár helyettesét czélszerű utasítással e tárgyalásra nézve lássa el, akár egy más ügyvezetőről e törvényszéket értesítse, ellenkező esetben elmulasztásából eredő minden következtetést magának tulajdonítson.

Tordavárosa tanácsa, mint törvényszéktől.

(554)

Sz. 4090.

Hirdetmény.

A es. kir. gratzi orsz. törvényszéktől a gr. Rindsmaul Ruprecht Farkas féle hitbizomány felbomlásával, annak minden hitelezői fölhívatnak ezen hitbizományos vagyon iránti igényeiket jelen hirdetmény utolsó hirlapi beigatásától számítandó 6 hetek alatt, ezen országos törvényszéknél beadni, mivel ellenkező esetben e fölhívási határidőnek eredménytelen elteltével, a jelenlegi haszon-élvező gr. Rindsmaul Albert ur, bérházása lépéseket teend. Gratz, martius 14-én 1862.

NEM HIVATALOS.

(504)

Gazdasági vetőmagvak

Kolozsvárti KOZÁK EDE fűszerkereskedésében ugymint: magyar luczerna, francia luczerna, löher steier Kléé, török baltaczim Esparsett, Raigrás, Timotfű, mohar, bükköny, burgundi répa legnagyobb-féle, tarlórépa, ákácza, szederfa; továbbá **VETEMÉNY MAGVAK.**

Kartifol nyári és téli; fehér Káposzta nyári és téli; veres Káposzta téli; Olasz-káposzta nyári téli. Korelábe nyári és téli. Hónapos Retek veres, fehér, sárga. Téli Retek. Murok. Ugorka jókori. Borsó jókori. Nádmez-borsó. Petrezselyem. Zeller nagyféle. Hagyma fehér és veres. Spinóth. Antívia Saláta. Paradicsom alma. Procoli.

STEIER FÜNEDV

mell-betegeknek.

Ara egy üveggel használati utasítással 87 kr.

Az ugynevezett „Krombholziána”

vagy

Krombholz gyomorerősítője,

a legjelesebb gyomorerősítők egyike, kiválóan ajánlatos utazóknak, hegyek közé vagy vadászatra kirándulóknak. Ara egy üveggel 52 kr.

ENGELHOFER G. J.

gyógyerejű havasi növényekből készült

izom- s ideg-essentiája.

Egy üveggel 1 frt.

Dr. Calloud, Geleszta Zelti egy skatulya használati utasítással 30 kr.

Dr. Koch, Növény Bonbonja köhögés ellen egy skatulya 40 kr.

Szeidlitz porok egy skatulya 1 frt.

Kapható Kolozsvárti KOZÁK EDE Katonához címzett fűszerkereskedésében.

(391)

13/4 1862.

(7-7)

A kedvelt, kellemes zamatu valóságos

Schneebergi növény-szörp,

mint elősmert eoyhitószér a hűlésből származott bajokban, u. m. a grippében, catharusban, köhögéseknel, torokgyik- és gyuladásoknál, főleg a mell- és tüdőbajoknál; talátható

Kolozsvátt gyógyszerész **WOLFF J.** urnál. Továbbá: Tordán Wolff Gábor gyógyszer. Beszterczén Dietrich & Fleischer, Dézsen Krémer Sámuel, Segesvárt Misselbacher J. B. Lugoson Arnold József, Medgyesen Breiner C. Zalatnán Megai J. Szászvároson Spech Gusztáv, N.-Bányán Horacek József gyógyszer., Szathmáron Turoczkó D., N.-Váradon Janky A. N.-Károlyban Schöberl K. K.-Fejervárt Sándor R. gyógyszer., N.-Szebenben Zöhrer J. F. Debreczenben Földel Nándor urnaknál.

Egy üveg ára 1 frt 26 kr. osztrák értékben.

Egyszersmind a fentebbi megbízott raktáros urnaknál még kapható:

TYUKSZEM-KENŐCS, a legjelesebb a maga nemében, **Schmidt** cs. k. főorvostól.

Egy skatulya ára 23 kr. o. é.

Rr. Behr IDEGERŐSÍTŐ KIVONATSZERE az ideg és test erősítésére. 70 kr.

Dr. Walter ugynevezett **KELETI VIZE**, Londonból, a köszvénybe szenvedőknek. —

Egy üveg ára 1 frt 5 kr. o. é.

Stub-Alpesi NÖVÉNYNEDV mell- és tüdőbetegségekben. Üvege 87 kr. o. é.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésben Kolozsvárti, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelyt, **Dobray Nándornál** S.-Udvarhelyt, **Barthos Domokosnál** S.-Szentgyörgyön kapható:

NÖVENDÉK IFJUSÁG IMAKÖNYVE.

Hitben megerősödött protestáns fiak és leányok számára írta **Medgyes Lajos**

Ara: nyomtató velin papiron, bőrbé kötve, tokkal, 1 frt.

Díszkiadás, író-velin, bőrbé kötve arany metszéssel, tokkal 1 frt 50 kr.

Iromány példák

a polgári törvénykönyvhez s az ideiglenes polgári perrendtartáshoz. Ügyvédek, jegyzők s felek hasznára szerkté: **Dr. Hegedüs Lajos** Kandid cs. k. igazságügy-ministeri fogalmazó. Ara: 3 frt.

Egy magyar család a forradalom alatt.

Korrajz, írta **Br. Józsi** Miklós. VII-ik és VIII-ik kötet ára 2 frt.

AZ AUSZTRIAI BÜNTETŐ TÖRVÉNY

átalános része.

Tartalmazza: a büntettekéről s annak büntetéséről általános, a súlyosító és enyhítő körülményekről, nemkülömben azoknak a büntetés kiszabásánál alkalmazásáról és a büntettek fölöstásáról szóló tant. Magyarázta: **Dr. Hye Glunek Antal** lovag, cs. kir. igazságügy-ministeri tanácsos, az ausztriai császári Leopold rend vítéze sat. sat. fordította: **Somossy József**, ára 3 frt.

Orvosi TANÁCSADÓ városon és falun szerktette: **Lemgyel Dániel** orvosudor, ára 2 frt.

Györke állatországa.

II-ik bővített kiadás, számos képekkel 8-ad rét, 120 lap, kötve ára 60 kr.

Józsi Miklós munkái.

UJ FOLYAM I-IV.

JÓ A TATÁR.

Regény, 4 kötet. Ara 3 frt 20 kr.